

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרָשַׁת כִּי תָבוֹא י"ב אֱלוֹלַיִם ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִש"י

בַּחֲמֵשׁ הַיּוֹם מִשָּׁה אוֹמֵר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי צַד יִשְׁמְרוּ אֶת הַקֶּשֶׁר שֶׁלָּהֶם עִם ה' חֲדָשׁ וְרַעֲנָן:
ה' נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת כְּדֵי שְׁנִשְׁמֹר אוֹתָם כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה. עֲלֵינוּ לְהִתְיַחֵס אֲלֵיהֶם כְּאֵלוּ הֵם
חֲדָשִׁים מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, כְּאֵלוּ עֲכָשׁוּ קִבְּלָנוּ אוֹתָם.
אֲפֹלוּ שְׁמִצּוֹת הַבָּאֵת הַבְּכוּרִים הִיא פֶּעַם בְּשָׁנָה, עֲלֵינוּ לְהִתְרַגֵּשׁ מִמֶּנָּה בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, אֲזֵי ה' יִתֵּן
לָנוּ לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד וּלְקַיֵּם. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, אָנוּ מוֹכֵנִים לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁתֹּאמַר!
ה' בָּחַר רַק אֶת הָעַם הַיְהוּדִי כִּי הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ מִיְחָדָת וּבוֹחֵר אוֹתָנוּ מְדֵי יוֹם מִחֲדָשׁ!

תְּהֵלִים / יוֹם י"ב לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס"ו-ס"ח

בְּפָרֶק ס"ו, דָּוִד הִמְלִיךְ אוֹמֵר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְלִים אוֹתָן נֹאמַר לֵה' כְּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יְבוֹא.
בְּפָרֶק ס"ז, י"א וי"ב דָּוִד הִמְלִיךְ מִרְאָה כִּי צַד נוֹדָה לֵה' עַל כֵּן שֶׁהֲצִיל אוֹתָנוּ מִצָּרוֹת הַגְּלוּת.
נֹאמַר שְׁלֵמֵרוֹת שֶׁה' בָּחַן אוֹתָנוּ בְּצָרוֹת רַבּוֹת, וְלִפְעָמִים נִהְיָה אֲפִילוּ גְרוּעַ יוֹתֵר, בְּסוּף ה' הֲצִיל אוֹתָנוּ
"וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָה". נוֹדָה לֵה' עַל כֵּן שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִהַגְּלוּת לְזִמְנֵי הַגְּאוּלָּה.
(רְאֵה מְצוּדוֹת עַל הַפָּרֶק וְהַקְּדָמָה לַפָּרֶק בְּתֵהִלִּים אֶהֱל יוֹסֵף יִצְחָק)

תְּנִיָּא / אֲגֻרַת הַקֹּדֶשׁ סִימָן י"ג (י"ב אֱלוֹל שְׁנָה פְּשוּטָה)

יִשְׁבֵּן שְׁתֵּי דָרְכִים לְנִתְיַנֵּת צְדָקָה:
אִם מְקַבְּלִים דְּמֵי כִּיס בְּסוּף 10 שָׁ מְדֵי חֲדָשׁ, אֲפָשֶׁר לְהַפְרִישׁ 1 שָׁ (מַעֲשֵׂר) אוֹ 2 שָׁ (חֲמֵשׁ) לְצְדָקָה, כְּפִי
שֶׁהֵלְכָה אוֹמְרָת.
דֶּרֶךְ נוֹסֶפֶת הִיא לְעֶרְךָ חֲשׁוֹב לְכַמָּה כֶּסֶף אָנוּ זְקוּקִים וְלִתֵּת אֶת כָּל הַיֵּתֵר לְצְדָקָה.

במכתב אותו לומדים היום בתנ"א, האדמו"ר הזקן מלהיב את החסידים לתת הרבה צדקה על ידי שמסביר מה קורה בשנותנים ומדוע זה חשוב.

במכתב הזה נראה כיצד נתינת הרבה צדקה היא דבר שכל חסיד יכול לעשות. קודם כל נלמד על שתי דרכים שונות בהם יהודי יכול לעבוד את ה':

יהודי יכול לקיים מצוות וללמד תורה בדיוק בדרך שהתורה אומרת. הוא יכול לעבוד קשה ולקיים את הכל בדיוק בדרך הנכונה. כל עבודת ה' שלו היא בינו לבין ה' ואף אחד אחר לא צריך לדעת מזה. או ישנה דרך אחרת- אדם יכול להרגיש נלהב על תורה ומצוה, עד כדי שהוא רוצה שאנשים אחרים גם יהנו מזה. הוא משקיע הרבה זמן ומאמץ בנסיון שהכל יהיה משלם, הוא עסוק בקיום הרבה מצוות ומראה לכלם עד כמה הוא אוהב יהודים אחרים.

איזה יהודי אתם?

מחר בעזרת ה' נלמד על כך עוד.

היום יום / י"ב אלול

הרבי הרש"ב אמר המשך ארוך מאד הנקרא "בשעה שהקדימו" - תרע"ב, או פשוט מכנה- ע"ב. מהו המשך? הוא הרבה מאמרים שיש ללמד אותם על פי הסדר, כמו מאמר אחד ארוך. ההמשך המכנה ע"ב נאמר במשך למעלה משלוש שנים מחג השבועות שהרבי הרש"ב היה בלויבאוויטש (תרע"ב) עד לפרשת וירא בשנת תרע"ו כשהרבי הרש"ב היה ברוסטוב. המאמר מתחיל במלים "וה' אמר". ישנם 144 מאמרים בהמשך הזה. בעצם לרבי הרש"ב אפלו היה חלק שני, אבל הוא לא אמר אותו בפני החסידים אלא רק כתב אותו.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קל"ה, קל"ו

היום לומדים שתי מצוות נוספות- שני סוגי אנשים נוספים שאסור להם לאכול מהתרומה הקדושה.

1. **מצוות לא תעשה קל"ה**- אדם שלא נמול אסור לאכול תרומה (אפלו שהמצוה הזו לא נכתבה במפרש בתורה, אנו מבינים זאת בגלל שהתורה משתמשת באותן מלים באשר מדבר על קרבן פסח, שבו נאמר מפרשות שאדם ללא ברית אינו יכול לאכול ממנו).
2. **מצוות לא תעשה קל"ו**- לכהן טמא (למשל אם יש לו צרעת) אסור לאכול תרומה.

רמב"ם / הלכות תרומות פרקים י', י"א, י"ב

פרק י'- מה קורה אם אדם אכל תרומה בטעות באשר אסור לו? בדרך כלל ההלכה היא שהוא צריך לשלם חזרה את מה שאכל בתוספת חמישית. לומדים גם מה ההלכה אם מישהו גנב תרומה.

פרק י"א- תרומה היא קדושה, לכן אי אפשר לעשות אתה מה שרוצים. צריך לאכול אותה או להשתמש בה באופן מכבד. למשל- אסור להפוך מאכל למשקה.

פרק י"ב- נזהרים שלא לטמא את התרומה. אם זה קרה, יש לשרף את התרומה. במצב שלא בטוחים אם זה נטמא או לא, יש בעיה! אסור לאכול למקרה שנטמאה, אבל אסור לשרף כי זה לא מכבד, במקרה שזה לא טמא. מה עושים?

משאירים זאת עד שזה יהיה במצב שבו יהיה בטוח טמא, ואז שורפים אותה.

לומדים גם כיצד כהנים מקבלים את המתנות שלהם. הם הולכים למקום שבו מאחסנים אותם על מנת לקבל. אבל הם לא יכולים לבחור או לאסוף. התרומה צריכה להנתן בכבוד.

דרכי החסידות / חדש אלול

בחדש אלול עורכים חשבון נפש- לראות מה עשינו במהלך השנה החולפת. האם עשינו "עבודה טובה" עם המצוות שלנו? האם הצלחנו להלחם נגד התעלולים שהיצר הרע מנסה עלינו? האם השתפרנו בעבודת ה' שלנו במהלך השנה האחרונה? האם אנו באמת משתמשים בכל כוחותינו כדי לקרב את הגאולה?

איך עורכים חשבון נפש? אבא של הרבי, ר' לוי יצחק מסביר שהמילה "אלול" מלמדת אותנו כיצד. הערך המספרי של המלים אלול הוא 67. מלה נוספת באותה גימטריה היא בינה! להבין.

ישנן שתי דרכים להבין ענין- אפשר להבין מה קורה באופן כללי או אפשר להבין כל פרט ופרט בענין. אם אנו מדברים למשל על מכוניות, אנו יכולים להבין שמכוניות זקוקות לדלק על מנת לנסע, או אנו יכולים להבין מדוע המכונית זקוקה לכל אחד מהחלקים המרכיבים את המנוע על מנת שתעבד כראוי והגלגלים יסתובבו. אופן ההבנה השני הוא "בינה".

לצורך חשבון הנפש שלנו באלול, אנו צריכים להשתמש בבינה. אנחנו לא יכולים להסתפק במחשבה - האם נהגתי השנה בכבוד הורים? אולי אני צריך להשתפר? אנו צריכים לחשב "אני צריך להתנהג עם יותר כבוד הורים, על ידי שאצית למה שהורי אמרים תכף ומיד במקום להמתין עד שיתחשק לי. בשאנו חושבים על התנהגותינו תוך שמוש בבינה, אנו יכולים לחשב כל פרט ופרט ולהיות בטוחים שאנו ממלאים את השליחות שלנו לקראת השנה החדשה בדרך הכי טובה שאפשר.

גאולה ומשיח / משיח יסביר

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הנביא זכריה חי בתקופת הנביא חגי. באותם ימים, בני ישראל חזרו לארץ ישראל מגלות בבל ונסו לבנות מחדש את בית המקדש.

זכריה החל לנבא כאשר היה עדין צעיר, ונבא נבואות מפרסמות על משיח. נבואות רבות של זכריה הן מסתוריות ולא מובנות. הנביא אומר מה ראה, וזה נראה כמו חלום שאי אפשר להבינו.

רש"י מסביר (בפסוק הראשון של זכריה) שלא נבין את כל נבואות זכריה עד שמשיח עצמו יסביר אותן!

בעזרת ה' בימים הקרובים נלמד כמה מהנבואות המפרסמות של זכריה על הגאולה.